

LES NOCES DE CANÀ

per MAX THURIAN

La situació de les noces de Canà a la fi de la setmana de la nova creació, la menció dels tres dies que evoquen en Joan la resurrecció de Crist, fan aparèixer aquest miracle, com una manifestació primera i capital de la glòria de Crist, manifestació que trobarà la seva culminació i la seva plenitud en el signe darrer cap al qual tots els altres estan orientats: la resurrecció del matí de Pasqua. Remarquem encara que aquesta setmana inaugural, acabada amb les noces de Canà, és gairebé immediatament seguida, a l'Evangeli, per la festa de la Pasqua a Jerusalem, on Crist manifestarà el seu poder de Fill de Déu, al Temple; allí encara, els tres dies són mencionats com una al·lusió directa a la resurrecció. «Destruïu aquest santuari i en tres dies el refaré... Parlava del santuari del seu cos». Just abans d'aquesta primera Pasqua on la resurrecció és proclamada encara en el misteri, les noces de Canà prenen tota la significació pasqual. Recordem, en fi, que la setmana de la passió s'acabarà amb el darrer signe de la glòria de Crist, durant la darrera Pasqua: en la setmana final, que clou l'Evangeli, la manifestació de la glòria del Ressuscitat serà el signe únic, esclatant, el diumenge de Pasqua als ulls de Pere, de Joan, de Maria Magdalena. Després, al vespre, ho serà també als ulls dels deixebles, excepte Tomàs; aquest tindrà una manifestació especial de la glòria de Crist, vuit dies després, i creurà.

Tot l'Evangeli de Joan ha de ser llegit amb aquesta llum pasqual de la resurrecció que esclata els darrers vuit dies; i, per excel·lència, la setmana inaugural de la missió messiànica i el coronament d'aquesta setmana, les noces de Canà, han d'ésser compresos amb aquesta llum pasqual de la glòria del Ressuscitat.

Les noces de Canà, situades al setè dia de la setmana inaugural, simbolitzen el nou *sàbbat* de Déu, el repòs de Crist, després dels dies de la nova creació, de la fundació de la comunitat messiànica per la crida dels deixebles; aquest nou dia de repòs prefigura el repòs de l'Església al Reialme de Déu: les noces de Canà tenen una significació escatològica. A més, les noces de Canà, situades un *tercer dia*, i just abans de la Pasqua, simbolitzen el dia de la resurrecció de Crist en la glòria; és amb aquesta llum pasqual de la resurrecció que cal interpretar aquest relat, segons la intenció de l'evangelista. Les noces de Canà tenen, pel fet de la seva situació cronològica, una significació pasqual i escatològica.

Hom pot mesurar ací tota la importància teològica, per a l'evangelista i per a l'Església, d'aquest miracle de les noces de Canà. Per primera vegada, en el terme de la setmana inaugural del seu ministeri, Crist manifesta en figura la seva glòria de Messies i de Fill de Déu, que manifestarà plenament en la seva resurrecció. En el signe del vi anuncia la restauració messiànica i la nova aliança, simbolitza la seva Paraula que és la veritat i la seva Sang que és la presència real en l'Església. Certament, els deixebles no poden ésser conscients de tot aquest misteri que comprendran més tard. Després de la paraula de Crist sobre el *temple del seu cos*, l'evangelista remarca que «quan Jesús ressuscità d'entre els morts, els seus deixebles, recordant que els havia parlat d'això, cregueren en l'Escritura i en la paraula que ell havia dit».

Jesús ha vingut en aquestes noces per tal de manifestar la seva glòria, per tal de revelar que ell és la Glòria de Déu i per tal de donar als seus deixebles, a través del signe, la fe en ell.